

BÁO ĐỘNG KHẮP NƠI

CẦN LÊN TIẾNG GẤP!

Trung cộng lập nhà máy cán thép Chen-Lee ở gần sông Cô Giang miền Trung, cấm dân Việt lai vãng, đổ chất phế thải xuống sông, Việt cộng không dám đến điều tra vì sợ bảo vệ của nhà máy, 12 người dân đã chết vì ung thư. Xin vui lòng chuyển gấp tin này đi khắp nơi kể cả những cơ quan nhà nước CSVN.

TRUNG QUỐC VÀO ĐẤT MÌNH

Có những gì như là bùi ngủi... khi đọc chuyện về những miền đất một thời của mình, rồi bây giờ đã trở thành đất của Trung Quốc.

Thí dụ, Quảng Châu, Quảng Tây của TQ, nơi quê hương dòng giống Bách Việt của một thời, trước khi cha ông mình tiến về phương Nam để mở đất. Và rồi văn hóa của tộc Việt nơi Lưỡng Quảng trở thành thiểu số, trong khi dân tộc Kinh tràn về miền đất một thời của dân tộc Champa, tức sắc tộc Chăm, và rồi đi xa hơn để chiếm đất của Khmer Krom. Lịch sử có những đau đớn: thành công của sắc tộc này, là thảm bại của sắc tộc khác.

Nhưng đó là thời chưa có Liên Hiệp Quốc, chưa có bất kỳ tòa án quốc tế nào về phân xử lãnh thổ, lãnh hải — và ngay cả khi có các phiên tòa quốc tế này, khi quân TQ tràn vào trấn áp Tây Tạng, đè ép Tân Cương... thì thế giới cũng chào thua. Vấn đề là, chính nhà nước Hà Nội đã mở cửa đón dân Tàu tràn vào VN.

Nhà báo Minh Diện trong bài viết "Những Mảnh Ghép Vênh Vẹo" trên blog Bùi Văn Bồng đã kể nhiều chuyện "vênh vẹo" khi về thăm quê ở Miền Trung, trong đó có ghi lời anh Lưu, cựu Hiệu trưởng một trường

phổ thông trung học, khi đưa nhà báo Minh Diện thăm dòng sông Cô Giang.

Lời văn bùi ngùi như sau:

"...Dòng sông này chảy qua mấy thôn trong xã, ngày xưa nước trong xanh, giờ đổi màu đen kịt. Ông Lưu nói, nước đổi màu mấy năm nay rồi, từ khi xuất hiện cái nhà máy cán thép Chen-Lee của người Trung Quốc. Cái nhà máy ấy, ban ngày cách xa khoảng nửa cây số có thể nhìn thấy ba ống khói màu nâu đậm nhô lên trên các mái tôn hoen rỉ, nhà khói đen xì, còn ban đêm, cách vài cây số cũng nhìn thấy từng quãng lửa đỏ rực bốc cao lên trời.

Ngày ngày những chiếc xe Container, xe tải bịt kín ra vào nhà máy. Những con đường bị vằm nát, khói bụi mù mịt. Người dân quanh vùng chỉ biết cái nhà máy của Trung Quốc, trên đất đai tổ tiên ông bà mình như vậy!

Nguyễn Thanh cùng học với tôi hồi cấp hai, đi bộ đội, sau giải phóng chuyển ngành sang công an, mới về hưu, hiện đang sinh sống cách nhà máy Chen-Lee không xa, mà cũng không được biết gì hơn người dân bình thường.

Theo bà con quanh khu vực, năm năm trở lại đây số người mắc bệnh ung thư ruột, ung thư gan trong thôn tăng đột biến. Chỉ trong năm 2012 đã có mười người ở hai thôn Cổ Lạc và Mỹ Lạc tử vong vì ung thư. Phải chăng do bà con uống nước sông Cô Giang bị nhiễm chất độc từ nhà máy cán thép Chen – Lee thải ra?

Tôi gặp Quân, một công nhân trẻ từng làm việc ở nhà máy Chen-Lee. Nước da xanh xám, hai mắt lõm sâu, Quân dè dặt nói với tôi:

- Tuy làm việc cho nhà máy ấy gần 5 năm, nhưng cháu chỉ là công nhân khuân vác vòng ngoài, phải qua ba vòng, ba trạm gác mới vào vòng trong. Chưa bao giờ cháu dám bén mảng tới đó. Bọn bảo vệ người Trung Quốc sẵn sàng dùng dùi cui cao su đánh vào đầu công nhân Việt nếu vô tình xâm phạm vùng cấm. Theo cháu biết thì không có bất kỳ công nhân Việt Nam nào được lọt vào vòng trong. Ở đó toàn công nhân Trung Quốc đầu trọc. Chúng được tuyển chọn, đưa từ Trung Quốc sang. Hầu hết có vợ con, thành lập một khu tập thể, treo cờ Trung Quốc, cấm người Việt lai vãng...

Theo lời Quân, số công nhân của nhà máy Chen-Lee khoảng hơn một ngàn. Trước kia có khoảng hai trăm người Việt Nam, bây giờ không còn ai. Quân là người cuối cùng bị sa thải cách đây một tháng.

Bọn chủ nhà máy kỳ thị chủng tộc, hay chúng làm chuyện phi pháp, nên giữ bí mật tuyệt đối như thế? Câu hỏi đó giành cho những người có trách nhiệm. Điều có thể khẳng định là, nhà máy Chen-Lee đã gây ô nhiễm môi trường một cách khủng khiếp.

Quân nói với chúng tôi:

Nó chở phế liệu từ Trung Quốc sang, nấu nhôm, sắt thành phẩm chở về Trung Quốc, còn các chất phế thải đổ hết xuống sông...”

Nhiều chuyện vênh vẹo khác cũng được nhà báo Minh Diện kể lại chi tiết, xin mời độc giả đọc thêm ở

trang <http://bongbvt.blogspot.com/> — nơi đó, mình đọc và rơi nước mắt lúc nào không ngờ.

Có phải VN sẽ mất thêm đất, và TQ sẽ có thêm một tỉnh Quảng gì gì nữa chẳng? Hay VN sẽ mất gọn như Tây Tạng, như Tân Cương?

Thân chào.

Chuyển đến: **Việt Nhân**

Ngày 02/8/2013

www.vietnamvanhien.net